

Силы-ты обыкновенно дѣйствовать не на всякій купъ въ тѣло, а само на нѣкоя часть отъ него; таче като сѧ подкаратъ оныя частици, до кснто опра сила-та, тыѧ увеличатъ сѧ себе и другы-ты частици, сѧ кснто сѧ скачены. А кога сѧ опрѣдѣлава дѣйствіе отъ нѣкаккѧ силѧ, трѣба да сѧ забѣлѣжа добръ: 1. въ ксѧ точкѧ на тѣло-то опира сила-та; 2. посска-та по ксѧ-то дѣйствува сила-та, сирѣчь, снѧ правѧ чръта, по ксѧ-то сила-та напирѧ да подкара точкѧ-тѧ, въ ксѧ-то опира; и 3. величина-та на тѧѧ силѧ.

§. 25. Едно тѣло, за да прѣмине стѧ едно мѣсто на друго, трѣба да прейде по ксичко-то онова пространство, което ѧ заключено между тыѧ двѣ мѣста; а докѧ да протрѣчи тѧ пѧтъ, ѧе сѧ замина нѣколко врѣмѧ. Спорадѧ тѧ трѣба да забѣлѣжимъ въ движеніе-то двѣ нѣща: прѣво, поссѧ-тѧ или пѧтъ, по дѣто то ставѧ, и второ, неговѧ тѧ скорость.

Тѣло, кога сѧ намиратъ на движеніе, вѣватъ или по правѧ чрътѧ, или по кривѧ; спротивѧ тѧ забѣлѣжѧме движеніе по правѧ чрътѧ и движеніе по кривѧ чрътѧ.

Скорость-та на движеніе-то сѧ показка стѧ онова пространство, което прѣминува движимо-то тѣло въ извѣстно врѣмѧ, на примѣръ, въ еднѧ секундѧ, коато въ тѧ случай сѧ прѣйма за единицѧ.

Кога едно тѣло вѣки все сѧ еднаккѧ скорость, то негово-то движеніе сѧ нарича равномернѧ; а кога сѧ измѣнава скорость-та му, то движеніе-то сѧ нарича измѣнѧемо.